

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ผลกระทบของกระแสโลกาภิวัตน์ส่งผลต่อประเทศไทยหนักหน่วงขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันจะพบว่ากระแสโลกาภิวัตน์สร้างเงื่อนไขให้กลุ่มประเทศอาเซียนจำเป็นต้องรวมตัวกันในรูปประชาคมอาเซียนเพื่อให้สามารถแข่งขันและพัฒนาอย่างยั่งยืนได้ในระยะยาว ดังนั้นสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations: ASEAN) หรือ “อาเซียน” ทั้ง 10 ประเทศ จึงได้ร่วมมือกันวาง “กฎบัตรอาเซียน” เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2551 ซึ่งทำให้อาเซียนมีสถานะการณด์รองในเวทีโลกคล้ายกับสหภาพยุโรปมากยิ่งขึ้น เขตการค้าเสรีอาเซียนได้เริ่มประกาศเมื่อต้นปี พ.ศ. 2553 และกำลังก้าวสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 ประกอบด้วยวิสัยทัศน์อาเซียน 2020 ที่ประเทศสมาชิกได้กำหนดเป้าหมายร่วมกันว่าภายในปี พ.ศ. 2563 อาเซียนจะต้องบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ คือ การเป็นวงสมานฉันท์แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (A Concert of Southeast Asian Nations) สมาชิกอาเซียนมีฐานะเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาอย่างมีพลวัต (A Partnership in Dynamic Development) มีกิจกรรมที่มุ่งปฏิสัมพันธ์กับประเทศภายนอก (An Outward-Looking ASEAN) และเป็นชุมชนแห่งสังคมที่เอื้ออาทร (A Community of Caring Societies) ระหว่างประเทศสมาชิก

การเปิดประชาคมอาเซียนในครั้งนี้จะส่งผลโดยตรงต่อประเทศไทยในเชิงบวกและเชิงลบ ทั้งทางการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากประเทศไทยต้องเปิดเสรีในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการค้าสินค้า การค้าบริการ การลงทุน การเคลื่อนย้ายเงินทุน การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือ และการดำเนินงานตามความร่วมมือรายสาขาอื่น ๆ เช่น ความร่วมมือด้านเกษตรอาหารและป่าไม้ ความร่วมมือด้านทรัพยากรทางปัญญา เป็นต้น การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจึงเป็นสิ่งที่ควรเร่งดำเนินการอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และสร้างกลไกในการรับมือ หรือมาตรการสนับสนุนต่าง ๆ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับภาคส่วนต่าง ๆ ให้มีความพร้อมรับมือกับกระแสการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมา

หากพิจารณาในแง่ของที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของไทยที่เอื้ออำนวยให้ไทยเป็นศูนย์กลางของกลุ่มประเทศในอาเซียน โดยเฉพาะการที่ประเทศไทยมีแนวพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านถึง 4 ประเทศ ประกอบด้วย พม่า ลาว กัมพูชา และมาเลเซีย ทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆ โดยเฉพาะปัญหาความมั่นคงตามบริเวณแนวพื้นที่ชายแดนของไทย ที่ถือเป็นปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ ๆ อาทิ ปัญหาการเรียกร้องสิทธิเสรีภาพของกลุ่มคน ปัญหาการเคลื่อนย้ายทุน แรงงานทางเศรษฐกิจ ปัญหาความขัดแย้งทางวัฒนธรรมเชื้อชาติและกลุ่มชาติพันธุ์ ปัญหาการลักลอบค้ายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย ปัญหาบ่อนพนัน การจัดการสาธารณสุขภัยระหว่างประเทศ ฯลฯ เป็นต้น (สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ, 2545)

ปัจจุบันประเทศไทยต้องเจอกับสถานการณ์ภัยคุกคามด้านความมั่นคง ที่มีลักษณะผสมผสานระหว่างภัยความมั่นคงทางการทหาร และภัยความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่มีความซับซ้อน และมีความหลากหลายเพิ่มขึ้น รวมทั้งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ภัยความมั่นคงในรูปแบบใหม่ นั้นหมายถึงการให้ความสำคัญกับเรื่องของความสงบสุขภายในประเทศ เป็นเรื่องเกี่ยวกับความแน่นอนในชีวิต และเศรษฐกิจของพลเมือง ประชาชนพลเมืองรู้สึกมีความปลอดภัย มีความหวังและความไว้วางใจในอนาคต และยังไว้วางใจต่อไปอีกว่า ถึงแม้ความผันผวนหรือเหตุร้ายอันใดจะเกิดขึ้นมา รัฐสามารถจะต่อสู้หรือป้องกันได้ จะเห็นได้ว่าความมั่นคงในรูปแบบใหม่มีความหลากหลายและมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนภายในรัฐโดยตรงมากขึ้น หากพิจารณาในแง่ของกรอบความมั่นคงของรัฐ สามารถแบ่ง ออกเป็น 4 ด้านหลัก ๆ ด้วยกัน คือ (วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2552 – 2553 : 3 – 4) 1) ความมั่นคงด้านการเมือง 2) ความมั่นคงด้านเศรษฐกิจ 3) ความมั่นคงด้านสังคมจิตวิทยา และ 4) ความมั่นคงด้านการทหาร

สำหรับประเทศไทยปัญหาความมั่นคงในรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นอาจแบ่งตามระดับพื้นที่ที่มีแนวโน้มต่อการเกิดขึ้นของปัญหาโดยเฉพาะพื้นที่ชายแดน หรือพื้นที่ที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ถือว่าเป็นพื้นที่ที่เสี่ยงจะเกิดปัญหา เนื่องจากสภาพพื้นที่ดังกล่าวมีปัจจัยที่หลากหลายสามารถส่งผลกระทบต่อปัญหาความมั่นคงมากกว่าพื้นที่อื่น ๆ แต่อย่างไรก็ดีหากการบริหารจัดการปัญหาความมั่นคงพื้นที่ชายแดนขาดประสิทธิภาพ ปัญหาที่เกิดขึ้นอาจขยายวงกว้างสู่พื้นที่ใจกลางของรัฐได้เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะกระแสการเกิดภูมิภาควิวัฒน์ หรืออาเซียนที่มีแนวโน้มการก่อเกิดของปัญหาต่าง ๆ ตามมา การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนซึ่งเป็นปรากฏการณ์แรกของปัญหาจึงมีความสำคัญในฐานะของการคัดกรองสิ่งที่เป็นคุณและเป็นโทษที่จะเข้ามากระทบต่อความมั่นคงของรัฐและประชาชนเพื่อรักษาความมั่นคงของประเทศต่อไป

บทบาทหน้าที่ในการจัดการกับปัญหาความมั่นคงชายแดนที่ผ่านมาได้มีนโยบายในระดับชาติที่ได้วางกรอบการแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ชายแดน โดยพยายามเพิ่มบทบาทให้ท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการปัญหาด้วยตนเองมากขึ้น เนื่องจากกลไกรัฐที่มีอยู่ไม่สามารถตอบสนองต่อปัญหาด้วยสาเหตุต่าง ๆ เช่น การขาดแคลนกำลังเจ้าหน้าที่ การขาดแคลนงบประมาณ การมีพลวัตรของปัญหา ในระยะยาวจำเป็นต้องพึ่งพาและเพิ่มบทบาทของประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมแก้ปัญหาตนเองมากขึ้น (สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ, 2549: 1) ปัจจุบัน พบว่าบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลายเป็นศูนย์กลางการจัดการปัญหาทุกระดับและทุกประเภท ทุกหน่วยงานในระดับกระทรวง ทบวง กรม ต่างคาดหวังที่จะพึ่งพาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะที่เป็นเจ้าของพื้นที่ ที่จะช่วยจัดการปัญหาในความรับผิดชอบของตน และหนึ่งในปัญหาเหล่านี้ก็คือปัญหาความมั่นคงในรูปแบบใหม่ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองก็คงไม่สามารถปฏิเสธบทบาทหน้าที่ในการจัดการปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ได้ เนื่องจากหากพิจารณาในแง่ที่จะต้องเป็นพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องปรับบทบาทการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่โดยตรง ขณะที่ในปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองได้มีการดำเนินการจัดการกับปัญหาบางปัญหาโดยที่ตนไม่ได้มีอำนาจหน้าที่โดยตรง แต่เป็นการปฏิบัติที่คำนึงถึงหลักมนุษยธรรมเป็นหลัก และจากนโยบายของรัฐบาลพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ข้อที่ 2 การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ ในระยะเร่งด่วนที่

รัฐบาลให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนในกิจการ 5 ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการชายแดน การสร้างความมั่นคงทางทะเล การแก้ไขปัญหา อาชญากรรมข้ามชาติ การสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน และการเสริมสร้างศักยภาพการ ปฏิบัติการทางทหารร่วมกันในอาเซียน เนื่องจากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้นเราจะพบว่า อำนาจ หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ในการจัดการความมั่นคง รูปแบบใหม่อย่างชัดเจน แต่อย่างไรก็ดี อำนาจหน้าที่ภารกิจของหน่วยงานที่รับผิดชอบงานด้านความ มั่นคงกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจที่ทับซ้อนกัน

ดังนั้น เพื่อให้การจัดการปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้อย่างเป็นเอกภาพ ผู้ศึกษาจึงมีแนวคิดในการที่จะ ศึกษาการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ตาม แนวชายแดนภาคตะวันออกไทย – กัมพูชา หลังจากที่ได้มีการเปิดประชาคมอาเซียนในปี 2558 ที่ เกิดขึ้นแล้ว และมีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้นต่อไปอนาคต กลไกที่มีอยู่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อ การจัดการปัญหาเป็นอย่างไร เพียงพอหรือไม่ รวมทั้งศึกษามาตรการในการเพิ่มประสิทธิภาพของ กลไกที่มีอยู่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ เพื่อนำไปสู่ นำเสนอนโยบายในการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชายแดนไทย – กัมพูชาในกระบวนการเป็นประเทศในประชาคมอาเซียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นแล้ว (Present Impact) และมีแนวโน้มที่จะเกิดในอนาคต (Future Impact) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต ชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออก จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการมีส่วนร่วมของกลไกที่มีอยู่ในการจัดการผลกระทบจาก ปัญหาความมั่นคงในรูปแบบใหม่ของขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชายแดนไทย – กัมพูชาในเขต จังหวัดภาคตะวันออกในกระบวนการเป็นประเทศจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
3. เพื่อศึกษามาตรการการเพิ่มศักยภาพการมีส่วนร่วมของกลไกที่มีอยู่ในการจัดการ ผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงในรูปแบบใหม่ของขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออกในกระบวนการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
4. เพื่อนำเสนอแนะนโยบายสาธารณะในการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชายแดนไทย – กัมพูชาในการจัดการผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงใน รูปแบบใหม่ในกระบวนการเป็นประเทศในประชาคมอาเซียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยจะศึกษาผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นหลังจากมีการเปิด ประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต รวมทั้งกลไกที่มีอยู่ในการ

จัดการผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงในรูปแบบใหม่ และมาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพของกลไกที่มีอยู่ในการจัดการผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงในรูปแบบใหม่ของขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออกในการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยจะทำการศึกษาในพื้นที่ชายแดนภาคตะวันออกในประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดจันทบุรี 5 แห่ง ประกอบด้วย 1) อำเภอโป่งน้ำร้อน ได้แก่ เทศบาลตำบลคลองใหญ่ องค์การบริหารส่วนตำบลเทพนิมิต และเทศบาลตำบลหนองตาตง 2) อำเภอสอยดาว ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งขนาน และองค์การบริหารส่วนตำบลสะตอน

จังหวัดตราด 13 แห่ง ประกอบด้วย 1) อำเภอเมืองตราด ได้แก่ เทศบาลตำบลตะกาน องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมกลัด เทศบาลตำบลขำราก และองค์การบริหารส่วนตำบลท่ากุ่ม 2) อำเภอคลองใหญ่ ได้แก่ เทศบาลตำบลคลองใหญ่ เทศบาลตำบลหาดเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลคลองใหญ่ และองค์การบริหารส่วนตำบลไม้รูด 3) อำเภอปอพลอย ได้แก่ เทศบาลตำบลหนองบอน องค์การบริหารส่วนตำบลปอพลอย องค์การบริหารส่วนตำบลด่านชุมพล องค์การบริหารส่วนตำบลช้างทูน และองค์การบริหารส่วนตำบลนนทรีย์

จังหวัดสระแก้ว 14 แห่ง ประกอบด้วย 1) อำเภออรัญประเทศ ได้แก่ เทศบาลเมืองอรัญประเทศ เทศบาลตำบลป่าไร่ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้ำใส องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม องค์การบริหารส่วนตำบลทับพริก และองค์การบริหารส่วนตำบลผ่านศึก 2) อำเภอตาพระยา ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา องค์การบริหารส่วนตำบลทัพเสด็จ และองค์การบริหารส่วนตำบลทัพไทย 3) อำเภอโคกสูง ได้แก่ เทศบาลตำบลโคกสูง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง องค์การบริหารส่วนตำบลโนนหมากนุ่น 4) อำเภอคลองหาด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองไก่อี้น และเทศบาลตำบลคลองหาด

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ฐานข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้น (Present Impact) และมีแนวโน้มที่จะเกิดในอนาคต (Future Impact) ในพื้นที่ชายแดนภาคตะวันออกไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออก จากการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชายแดนมีศักยภาพในการลดผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงในรูปแบบใหม่ในเป็นประเทศจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
3. ข้อเสนอเชิงนโยบายสาธารณะในการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชายแดนไทย – กัมพูชาในการจัดการผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงในรูปแบบใหม่
4. เกิดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานในทุกกระดับเพื่อจัดการปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ในพื้นที่ชายแดน และเป็นตัวแบบ (Model) ให้กับหน่วยงานในพื้นที่ชายแดนอื่นต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ หมายถึง ความมั่นคงในชีวิตของประชาชนต่อระบบการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ประชาชนจะต้องรู้สึกมีความปลอดภัย มีความหวังและความไว้วางใจในอนาคตในการดำเนินการปกครองของรัฐ การดำเนินการของรัฐที่เกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อส่วนร่วม การทำให้ประชาชนมีจิตความเป็นอยู่ที่ดี มีความสงบสุขในสังคม เพื่อให้สังคมดำรงอยู่อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย และให้ได้รับความยุติธรรมเสมอภาคเท่าเทียมกัน

2. การมีส่วนร่วมของกลไกในการจัดการปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การเข้าไปมีบทบาทในการจัดการปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การวางแผนรับมือกับปัญหา การร่วมแก้ไขปัญหาเชิงบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภายใต้เงื่อนไขของการใช้ทรัพยากร หรือกลไกต่าง ๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี

3. มาตรการการเพิ่มศักยภาพการมีส่วนร่วม หมายถึง แนวทางการพัฒนาขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการกับปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในพื้นที่

4. ประสิทธิภาพการมีส่วนร่วมของกลไก หมายถึง กลไกการทำงานต่าง ๆ ที่สามารถขับเคลื่อนงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดบนพื้นฐานของการใช้ทรัพยากรที่น้อยที่สุด

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

พบว่า การศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะเป็นการศึกษาเพื่อสำรวจผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นแล้ว (Present Impact) และมีแนวโน้มที่จะเกิดในอนาคต (Future Impact) โดยปัญหาความมั่นคงในที่นี้เป็นการมองความมั่นคงในมิติใหม่ที่ครอบคลุมในทุกระดับ ซึ่งเป็นการมองย้อนกลับไปสู่รากฐานความมั่นคงในระดับประชาชน บนฐานคิดที่ว่าความมั่นคงของชาติต้องเกิดจากความมั่นคงของคนในชาติ ทั้งนี้การมองประเด็นปัญหาความมั่นคงจึงเป็นการมองอย่างรอบด้านในมิติทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี ที่เป็นปัญหาและส่งผลกระทบต่อโดยรวมทั้งปัจจุบันและในอนาคต ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก รวมถึงภูมิภาค ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยหลักของปัญหาต่าง ๆ

เมื่อมีทราบผลกระทบจากปัญหาด้านความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นแล้วและปัญหาความมั่นคงที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นแล้ว ทำให้เราสามารถศึกษาถึงประสิทธิภาพการมีส่วนร่วมของглоตที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออก มีอยู่สำหรับการจัดการผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงในรูปแบบใหม่ภายใต้กรอบในประเด็นปัญหาทางด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม โดยที่กลไกดังกล่าวเป็นกลไกที่อยู่ภายใต้การทำงานที่เป็นทางการตามภารกิจหน้าที่ และกลไกภายใต้การทำงานที่ไม่เป็นทางการซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพัฒนาขึ้นเพื่อรองรับกับปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในพื้นที่

กระบวนการสุดท้ายเมื่อเราทราบถึงผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นแล้วและมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้น รวมทั้งกลไกการจัดการปัญหาที่มีอยู่ จะสามารถนำไปสู่การระดมความคิดเห็นเพื่อแสวงหามาตรการ หรือวิธีการในการเพิ่มศักยภาพการมีส่วนร่วมของглоตที่มีอยู่ในการจัดการผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงในรูปแบบใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชายแดนไทย – กัมพูชา เขตจังหวัดภาคตะวันออกในกระบวนการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ให้สามารถจัดการปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และหากในอนาคตเราควรจะมีข้อเสนอเชิงนโยบายสาธารณะอย่างไรในการที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชายแดนไทย – กัมพูชาในการจัดการผลกระทบจากปัญหาความมั่นคงในรูปแบบใหม่ในกระบวนการเป็นประเทศในประชาคมอาเซียนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี